

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. VI. Locus alter Eunapii corruptissimus ex conjectura restituitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

CAPUT VI.

Locus alter Eunapii corruptissimus ex conjectura restituitur.

Idem Eunapius in vita Maximi, qui magus primi nominis, illis temporibus fuit, hujus merita supplicia, quibus post parabatæ mortem est affectus, referens, sic eorum acerbiter, per comparationem amplificat: *Μικρὰ γὰρ κ̄ Περσῶν λεγομένη σκάρφενσις· κ̄ οἱ γυναῖκες οἱ τῶν ἀρσένων ἀλισμοὶ πρὸς ἐπιφερομένας ὀδύνας τῆ σῶματι.* Quæ verba sic Junius vertit: *Nam scaphismus supplicium Persis usitatum præ tormentis huic allatis parvum fuerit: taceo muliebria & procacia tormentorum ludibria, dum exquisitis pænis corpus differunt.* Ubi ἀλισμὸς ludibria interpretatur: credo quia sales interdum pro jocis & dictis usurpamus. Est. at quamobrem muliebria, & quid sibi hoc epithetum vult? scilicet mulieres salibus magis & dictis abundant, quam viri? nugæ. genus supplicii temporibus illis usitatum notat Eunapius: cujus in actis Martyrum sit mentio. non contenti enim eorum, quos atrocioræ pœna dignos censerent, corpora laniare, vulneribus salem affatim infulciebant, ut iis mos, qui macctatarum suam carnes saliunt. Quocirca emendo; & pro his, κ̄ οἱ γυναῖκες, quæ ut docui, bonum sensum non recipiunt, rescribo, κ̄ οἱ γὰρ θεοὶ, & *Sulla Salsura*. Sed & male ἀρσένων legitur, pro, ἀρσένων, coquorum. Hesichius ἀρσένων, μάγειρος. Παρά τὸ διαρτῶσαι, ὃ ἐστὶ μερῖσαι, inquit, auctor Etymologici. Est enim coqui, secare carnes. Quo spectat obscœna Halagabali vox apud Lampridium, *concide magire*. Sed & in opprobrium crudelitatis, μάγειρος nonnunquam appellatio trahitur: ut apud

apud eundem *Eunarium*, qui hac ipsa in vita *Maximi*, de quodam Festo loquens *Maximi* inimico, Φονικὴν ἴνα καὶ μαγειρώδη ψυχὴν appellat. De scaphismo & quod genus supplicii fuerit, vide *Plutarchum* in *Artaxerxe*.

CAPUT VII.

Alia macula ex ejusdem auctoris codice deterfa.

MIhi quoque mendosum sonant hæc apud eundem *Eunarium* in *Magno*, qui medicinæ scientia clarus iis temporibus fuit: Ἀκροάτης δὲ γένόμενος Ζήνωνος καὶ τῆ περὶ τῶν σωμάτων τῶν προαιρετικῶν φύσει τὸν Ἀριστοτέλην ἐς τὸ δύνασθαι λέγειν συνεφελευσάμενος, σιωπᾶν μὲν ἐν τῷ λέγειν τὰς ἰατρὰς ἠνάγκαζε &c. quæ sic *Junius* Latine convertit: *Zenonis auditor (fuit) qui nativa mole Aristotelem provocare potuit ad differendum de corporibus electivis, & quibus ad arbitrium vires suppetunt, in dicendo cogebat Medicos tenere silentium &c.* Ceterum hæc interpretatio neque bonum in se habet sensum, neque vim Græcorum verborum satis exprimit: vel potius toto, quod ajunt, cœlo a mente auctoris discedit. Sed nec quæ *electiva corpora* ibi dicantur, intelligo, monstri hæc similia mihi videntur. Nec minus errat, cum hæc verba, Τῆ φύσει συνεφελευσάμενος τὸν Ἀριστοτέλην in eam partem accipit, tanquam *Magnus* iste nativa, ut loquitur, mole, sive ingenio provocare potuisset *Aristotelem* facultate differendi de corporibus: quæ in mentem nunquam vel per somnium venisse *Eunario* quovis sacramento affirmare ausim. nonnullorum etiam transpositio verborum obscuriorem effecit sententiam. Ne diutius lectorem morer, sic mihi locus hic videtur legendus; Καὶ τὸν